

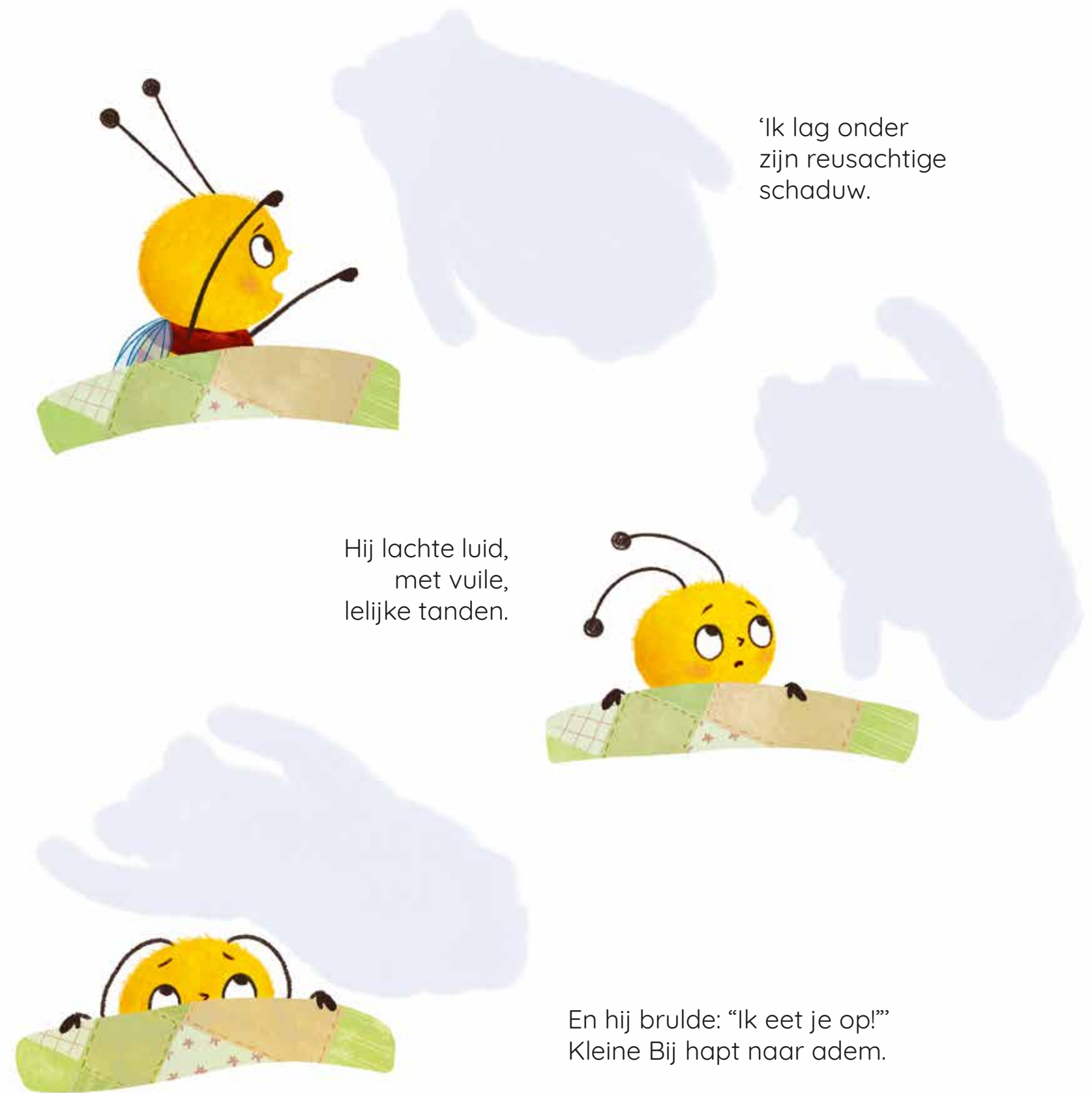

Het is nog donker buiten als kleine Bij
mama Bij voorzichtig wakker maakt.
Het kleine lijfje van Bij trilt.

‘Wat is er?’, vraagt mama Bij zacht.
‘Hij was er weer.’

Kleine Bij kruipt naast mama Bij in bed.
'De beer?', vraagt ze.
Bij knikt.
'Hij was echt doodeng', zegt hij snel.

'Ik lag onder
zijn reusachtige
schaduw.

Hij lachte luid,
met vuile,
lelijke tanden.

En hij brulde: "Ik eet je op!"
Kleine Bij hapt naar adem.